

మనీ కథ

వార్మీ కి భార్య

'ఆడవాళ్ళకే అన్ని కష్టాలూ అన్నట్లు అందరి సానుకూతీ వాళ్ళ పట్లనే' అన్నాడు మారుతి విసుక్కుంటూ, దుమ దుమ లాడుతూ.

తెల్లబోవటం నావంలైంది. తుమ్మల్లో పొద్దు అంటారు ఆడుగో ఆలావుంది అతడి ముఖం. ఎర్రగాకందిపోయి. ఇత యొండుకు పలకరించారా బాబూ అనుకు నేట్లు! ఎప్పుడై నా చూశారో లేదో తుమ్మ చేట్ల గుంపుల్లోంచి ఆస్తవిస్తప్ప సూర్య బింతాన్ని. ఈ మధ్య పదిహేను రోజు లాగా అసలు కనిపించలేదు. కనిపిస్తేనూ తప్పకానిపోయే తప్పనేనే మీ చేయ చేయలేదు. పై పెచ్చు నేను కనిపిస్తే ముఖం చాటు చేసుకోకూడదు. చాటంత చేసుకోవాలి మారుతి న్యాయంగా. దోసి లనిండా చిరు నవ్వులు విండి పక్కరికి పొర్లిపోతుండగా, ఒకటోరెండో ఇంకా పెదవులకి అతుక్కొని వుండగా, నాకు దండం పెడుతూ సంతోషపడిపోవాలి. అదేం లేకపోగా రెక్క పుమ్మకొని నేనే కాస్త ఆగవోయ్యి. ఈ మధ్య కనిపించి చాలారోజులైంది అనాల్సి వచ్చింది. పాత బట్టకీ ఎంత మంచి తగు ఆర్జించినా, కళ కళ లాదనట్లు గావుంది అతడి ముఖం. నేనలాగా ఆతణ్ణి ఆచిన్న

పాడులో కలుసుకొని పంకారించడం ఇష్టం లేదులావుంది.

నాపట్ల మారుతి ఎందుకు కృతజ్ఞుడై వుండాలంటారా?!

అదేం పెద్ద కథకాదు. అతడికి రత్న మాం విచ్చి వాళ్ళ వాళ్ళు పెళ్ళి చేయ దానికి నేనేనండి కారణం! అదా నేచేసిన తప్పు! ఆఫీసు నుంచి అతే నడుస్తాను ఇంటికి. కాబట్టి కాసేపు ఆ చల్లని చెట్లు చూస్తూ, పువ్వులుచూస్తూ, ఆ పార్కులో ఆడుకొనే చిన్ని చిన్ని బుజ్జి బుజ్జి పిల్లల్ని చూస్తూ, పావుగంటో ఆర గంటో గడిపి ఇక లేస్తాను. కార్మికం వచ్చేసింది. అన్ని అందాలు ఆమరి, ఆలంకారాన్ని పూర్తి అయిపోయిన పెళ్ళి కూతురులా వుంది ఒక పున్నాగ. ఈ యేదే పూలు పూసిందేమో. ఇద్దరు ముగ్గురు చిన్నాడలు పూలేడతూ నవ్వు కుంటున్నాడు. ఆకాశంలో హరిదిల్లు తమ కొసమే అనుకొని ఆనందించే అమాయకులు. సృష్టిలో కల్లా అందమైన వస్తువులు.

ఎమిడి నీ బాద అన్నాను నేనుకూడా కొంచెం గాంభీర్యం ప్రదర్శిస్తూ మారుతిని ఒక చోట కూలేసి.

— మంజుశ్రీ

'అవునండీ మగవాడికేమీ చికాకులూ చీదరలూ, కష్టాలూ, ఏమూరాలూ ఉండవాలి? అవ్వకుంటాయి. అనుయవదే వాళ్ళు ఉంటారు. ఏ విధంగానైనా మనసునొప్పిస్తే, కష్టపెడితే, ఆవతల వాణ్ణి బాధిస్తే, అనుయసంతా ప్రవర్తించుకుంటే, తమ జన్మ సార్థకమైపోయి సట్టగా ప్రసర్తించే మనుషు ఉంటారు. ఏళ్ళతోనే బతకాలి కదా! 'ఇదంతా ఏమిటి? విసుగు పుట్టించి బోర్చేసే రచయిత లాగా' అన్నాను మధ్యలో కల్పించుకుంటూ.'

'వినండి మరి. అధికారికి ఆపేజా, దయ్యానికి దయా ఉండకూడదన ఒక చైనా సామెత. ఆఫీసుల్లో ఏ కష్టాలూ పుండవనకుంటారు ఈ ఆడవాళ్ళు', వాళ్ళకుండవేమీ-అని నా బదులుతానే నాలిక కరుచుకున్నాడు. మారుతి ఎంచి వాడు. చెడ్డమాలలు మాట్లాడడు.

'అధికారండీ. నామనస్సులూ ఏకలమై, చికాకినిపించి మొన్నో రోజున నేరుగా నివిమాకి వెళ్ళాను. అదంత కన్నా తలనొప్పి అని తెలుసుకోలేక, మీరు నాక్కట్టబెట్టిన మెళ్ళో గుదిబండ మూడురోజులు సాధిస్తుండేమండీ! ఒక రోజున సిగరేట్ కాల్యాని తెలుసుకుం

దిట అదో గొప్ప అపరాధం. నాలి చరామి భంగమై పోయినట్లు. నాకుదాలా అసహ్యమేసిం ఎందుకలా పున్నారు మినిదైంది అని నెమ్మదిగా అడగవచ్చు కదా. అదీ మీ మాట విన్నందుకు నా కొరిగిన సుఖం, హాయి; అని నన్నే ఆ రత్నమాలను చూస్తున్నట్లు చూశాడు. (కొరుక్కుతినడుకదా - కోపంతో!) రత్నమాల మంచి పిల్ల. తెలివైంది. మరి ఎందుకిలా మగడనే పదార్థాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా బాధిస్తున్నది! మగువ మనసుప్రశ్నార్థకం!

'ఇది నీ మంచికే నయ్యా మారుతి. మహా పురుషులందరికీ ఇల్లాళ్ళ పల్లనే జ్ఞానోదయమైంది. కిరాతుడు మహర్షి కావడానికీ, సోక్రటీస్ తత్వవేత్తగా మారడానికీ, తులసీదాసు రామాయణం రాయడానికీ కారణం, లేదా ప్రేరణం ఎవరో తెలిస్తే నీవిత బాధపడవు' అన్నాను.

అరడి కర్ణమైందో కాలేదో - ఎవరికి అర్థమైనా కాకపోయినా నేనేమీ చెయ్యలేను. ఎదురుగా చిన్నిచిన్ని చిన్నారులు. పున్నాగ పూలకాడ లాదుతూ. పూల రెక్కల బుడగలు బుగ్గల మీద టప్ పనిపించుకుంటూ.*

టు వ టి క :- అదండీ కథ. మహర్షి కాకపూర్వం 'నీపాపంతో నాకు పనిలేదు. నీవు దోచితెచ్చే సొమ్ముమాత్రమే నాక్కావాలి'. అందిట వాల్మీకిగారితో ఆయన ఇల్లాలి. అర్థం చేసుకోవడం అనే పెద్ద పెద్ద కబుర్లు వన్ వేట్రాపిక్ కాకూడదు. వర్తమాన సమాన సమాజంలో ఎన్నో ఉద్రిక్తతలు. ఇవి అలా మగడూ ఇద్దరికీ అర్థం కావాలి-అంటారు మంజుశ్రీ.